

ਰੋਮ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਨੰਬਰ ਸਤਾਰਾਂ

144,000 ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਛਾਂਟ: ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਖ

Jeff Pippenger

2024-09-24

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਛਾਂਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਦੀ ਰਚਨਾ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਉ ਸਦਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਸੇ ਹੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਵਾਰ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਪੁਤਲਾ, ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਤਾ, ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈ ਸੀ, ਕੇਵਲ ਉਹ ਪਰਛਾਵ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੂਲ ਤੱਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਤਾ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਾ। ਜਦੋਂ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਾ, ਉਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦਾ ਨਿਆਂ ਜਾਰੀ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੀ ਪੱਧਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਪਰਖ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ 1844 ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ। 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੀ ਮਿਆਦ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ।

ਉਹ ਦੋ ਸਮੇਂਕਾਲ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ, ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਤਰਿਆ, ਲੈ ਕੇ ਸਲੀਬ ਤੱਕ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਸਮੇਂਕਾਲ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਰੂਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਜਲ-ਪ੍ਰਲਯ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਲ-ਪ੍ਰਲਯ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ। ਸਦਾ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਂਕਾਲ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਨੂਹ ਨੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਜਲ-ਪ੍ਰਲਯ ਦਾ ਨਿਆਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਸਲੀਬ ਦਾ ਨਿਆਂ ਆਇਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਚਾਲੀ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਹੋਈਆਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ, ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਉਤਰਣਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਉਤਰਣਾ—ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਆਂ-ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਦੀ ਵੰਸ਼-ਰੇਖਾ ਸਾਖੀ ਦੇਣ ਦੇ ਦੋ ਅਰਸਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅਰਸਾ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸਾਖੀ ਦਾ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀ; ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਇਸਤੀਫ਼ਨੁਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਗਿਆ।

“ਤਦ ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ [ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ] ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰੇਗਾ।’ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਮਸੀਹ ਆਪ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਸੂਲਾਂ ਦੁਆਰਾ। ‘ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਾ ਦੇਵੇਗਾ।’ ਦਾਨੀਏਲ 9:27। ਈਸਵੀ 31 ਦੇ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ, ਜੋ ਸੱਚਾ ਬਲੀਦਾਨ ਸੀ, ਕਲਵਰੀ ਉੱਤੇ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਦ ਮੰਦਰ ਦਾ ਪਰਦਾ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਟ ਗਿਆ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬਲੀਦਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਵਿਚਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀ ਬਲੀ ਅਤੇ ਭੇਟ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਣ।”

“ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ—ਸੱਤ ਸਾਲ—ਈ. ਸੰ. 34 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਸਤਫ਼ਨੁਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਾ ਦਿੱਤੀ; ਚੇਲੇ, ਜੋ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਾਰਨ ਚਹੁੰ ਪਾਸੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ‘ਹਰ ਥਾਂ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ 8:4); ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਊਲ ਅਤਿਆਚਾਰੀ ਦਾ ਮਨ-ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੌਲੁਸ ਬਣ ਗਿਆ, ਜੋ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰੀ ਸੀ।” *The Desire of Ages*, 233.

ਨੂਹ, ਮਸੀਹ, ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਸਭ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲਕਸ਼ਿਤ ਦਰਸ਼ਕ ਵਰਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੱਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪਰਖ ਦੇ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਉਸ ਲਕਸ਼ਿਤ ਦਰਸ਼ਕ ਵਰਗ ਦੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਵਾਹੀ ਦੀਆਂ ਉਹ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸ ਦੂਤ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 18:1-3 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਚੌਥੇ ਪਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ।

“ਇਸ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਖ਼ਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ‘ਬਾਬੁਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ।’ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ‘ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਹੋ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ।”

Review and Herald, December 6, 1892.

ਪਹਿਲਾ ਕਾਲ ਉਹ ਨਿਆਂ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਕਾਲ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਰੇਖਾ, ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਲੀਬ ਤੱਕ, 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਦਾ ਕਾਲ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਲ ਹੈ ਜੋ ਤਦ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਆਖ਼ਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵੀ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਅਵਧੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਖ਼ਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਹਿਲੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਅਜੇਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੋਮ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 321 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਲ 538 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ 321 ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਉੱਤੇ

ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ 538 ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਉਸ ਝੰਡੇ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਤਿਆਗੇ ਹੋਏ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ।

ਉਹ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਾਲ 321 ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਹਰ ਇਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਤਦ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੰਤਿਮ ਰਾਸ਼ਟਰ ਰੋਮ ਅੱਗੇ ਝੁੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਾਲ 538 ਦੇ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 321 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਅਰਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਤੇਫ਼ਨੁਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਮਾਰਨ ਤੱਕ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਸਤੇਫ਼ਨੁਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਕਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਮੀਖਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਅੱਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਨਾਲ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਤਿੰਨ ਆਯਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਐਕਟ ਨਾਲ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ; ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ, ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰੋਮੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ।

ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਐਕਟ ਨੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੇਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਅਵਧੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੇਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਉਸ ਛਾਣਬੀਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਚਾਰ ਦਾ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਗੇ, ਜੋ ਰੋਮ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਵਾਲੀ ਅੰਤਿਮ ਕੌਮ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਵਧੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝ ਲਵਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਲਈ ਦੋ ਮੂਰਤਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਆਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਸ ਕੌਮ ਨੂੰ, ਜੋ 2001 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚੌਥੀ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਾਂਗੇ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ 1888 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦੀ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿੱਧੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਸਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 1888, 2001 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੂਰਵਰੂਪ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦਾ ਉਹ ਦੂਤ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, 1888 ਵਿੱਚ ਮਿਨੀਏਪੋਲਿਸ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਫਿਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਗਈਆਂ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਲੀਬ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਨੂਹ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਵੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਇਕ ਅਰਸੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। 1888 ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਕ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਨੀਏਪੋਲਿਸ ਦੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੂਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਜਲ-ਪ੍ਰਲਯ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ 1888 ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵੀ ਮੂਸਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਦੂਤ ਨੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਨੀਏਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਐਕਟ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਾਓਦੀਕੋਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਲਈ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਦੇ ਉਡੇਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ। ਇਸ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਦੂਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂਹ, ਮੂਸਾ, ਐਲਡਰਜ਼ ਜੋਨਜ਼ ਅਤੇ ਵੈਗਨਰ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦੂਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਦੱਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚਲੇ "ਤੇਲ" ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਜੇ ਲੋਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ "ਤੇਲ" ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਵਿਚਲਾ ਭੇਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਉਹ ਨਿਯਮ ਵੀ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਲ ਨੇ ਅਪਣਾਏ ਸਨ।

ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਪਰਖ "ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਬਣਨ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇਕ ਪਰਖ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ।

2001 ਦੇ ਪੈਟ੍ਰਿਕ ਐਕਟ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ 1888 ਵਿੱਚ ਬਲੇਅਰ ਬਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ 1776 ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਚੇਤਾਵਨੀ-ਸੁਨੇਹੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਖਾਧਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿੰਦੂ ਅਕਸਰ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪਾਠ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਕਿ ਇਹ ਪਰਖ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਮੂਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰੋਮ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜੋ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਉਦਾਹਰਨ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਰੋਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਸਪਦ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ, ਅਰਥਾਤ ਛੇਵੇਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਠੀਕ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ 1843 ਦੀ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਿਸ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀਰੀਆ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਐਂਟੀਓਕਸ III ਮੈਗਨਸ, ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਇਤ ਦਸ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਇਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਫੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਇਤ ਪੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਮਿਲਰਾਈਟ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੇ "robbers" ਨੂੰ ਐਂਟੀਓਕਸ ਐਪਿਫੇਨੀਜ਼ ਮੰਨਿਆ, ਜਦਕਿ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਕਿ "robbers" ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ।

ਦਸਵੀਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੂਰਣ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਤੀਜਾ ਮੈਗਨਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਯਤਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਬਾਅਦਲੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੁਹਰਾਈ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਦੋ ਗਵਾਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ, ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਨਬੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕਿੱਥੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਵੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, "ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ [ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ] ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇਤਿਹਾਸ ਘਟਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿੱਸਾ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਐਂਟਿਓਕਸ ਤੀਜਾ ਮੈਗਨਸ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਫੌਜ ਵਜੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲੁੱਟੇਰਿਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਂਟਿਓਕਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਰੋਮ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਖ ਲੁੱਟੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੱਖ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਨਿਯਮ, ਜੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਰਥ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ "ਲੁੱਟੇਰਿਆਂ" ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨਾ, ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਨੂੰ "ਲੁੱਟੇਰਿਆਂ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ; ਪਰ ਹੁਣ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਸੰਦਰਭ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤੱਥ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਰੱਖਣਾ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੇਕ ਸਾਕੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨਿਆਯੋਚਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੋਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤੱਥ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਗਲਤ ਪੱਖ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਟੱਲ ਤੌਰ ਤੇ ਰੋਮ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਤਾਂ ਹੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜੇ ਪ੍ਰਚੁਰ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਸ ਤਰਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਹਰ ਦੋ-ਸਿੰਗਾਂ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਰਾਂਸ ਉਹ ਦੋਹਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਇਜ਼ੇਬਲ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੋਰੋਦਿਆਸ ਦੀ ਅਧੀਨਤਾ ਵਿੱਚ ਸਲੋਮੀ ਹੈ। ਬਿਲਆਮ ਵੀ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕੇਵਲ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਜਟਿਲ ਹੈ।

ਬਿਲਆਮ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਜੋ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਗਧਾ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਆਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਗਧੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਪੂਰਬ ਵਲੋਂ ਆਏ ਗਿਆਨੀ ਜਣੇ, ਜੋ ਬਾਲਕ ਯਿਸੂ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਆਏ ਸਨ, ਬਿਲਆਮ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਹਾਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸਲਾਮ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਇੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਜੋ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਅਤੇ ਸੁਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਉੱਤਰ ਦਾ ਉਹ ਰਾਜਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਜਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਰੋਮਨ ਕਲੀਸੀਆ, ਰੋਮ ਦਾ ਪੋਪ, ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ।

ਉਰਿਆਹ ਸਮਿੱਥ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੱਤੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਫ਼ਰਾਂਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਲੀਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਤੁਰਕੀ ਸੀ। ਫ਼ਰਾਂਸ ਅਤੇ ਤੁਰਕੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਵੀ ਹੈ, ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਿੱਥ ਦੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਫ਼ਰਾਂਸ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਰੋਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੁਰਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਸੀ।

ਹੁਣ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ ਹਨ; ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ, ਉਰਿਆਹ ਸਮਿੱਥ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦਾ ਸਮਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਹਰੇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਮ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਗਲਤ ਸਮਝਣ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਦੈਨਿਕ" ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਲੜੀ ਇਸੇ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੁਖਮ ਭੇਦ ਵੀ ਹਨ।

ਉਰਿਆਹ ਸਮਿੱਥ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਦੀ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਯਾਇਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਛੇਵੀਂ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਆ। ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਿੱਥ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਮੱਸਿਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਜਦਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਗਰ, ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਰਿਹਾ। ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਕੇ, ਸਮਿੱਥ ਦੀ ਤਰਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇਸ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਤਿਹਰੀ ਏਕਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਹੀ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਉਹ ਵੱਡੀ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਤਕਾਲੀਕ ਉੱਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਰੋਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਲਾਗੂਅਤ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਇਹ ਯਤਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕੇ ਕਿ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਲੋੜ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜੀ ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨੂੰ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਸਮਝਿਆ। ਮਿਲਰ ਨੇ ਦੂਜੀ ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਬੁਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਜਾੜ ਦੀ ਘਿਨੌਣੀ ਵਸਤੂ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪਰ ਜਿਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਉਭਾਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਰਮੀ ਰੋਮ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਅਜੇਹੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਲਵਾਨ ਭਰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਨਾਸ ਲਈ ਖੋਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਇਹ ਛੇਵੀਂ ਬਲਾ ਦੀ ਉਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੇਵਲ ਅਜਗਰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ" ਸੀ, ਪਰ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਤ੍ਰਿਗੁਣੀ ਸੰਘ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਵੀ ਹੈ।

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਉਸੇ ਅੰਤਿਮ-ਕਾਲ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤਿਫਲ ਵਜੋਂ ਘੋਰ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੁਟੇਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਇਤਨਾ ਵੀ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵਾਰੰਵਾਰ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਆਪ ਹੀ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ। ਮੂਲਭੂਤ ਸਧਾਰਣ ਬੁੱਧੀ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ, ਇਤਿਹਾਸ, ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਨੂੰ ਸਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਤਰਕ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲੁਟੇਰੇ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ 321 ਤੋਂ 538 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਟ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ" ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹਟ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ; ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਾਸ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਛੜ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਓਥੇ ਹੀ ਅਤੇ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੀ ਸਾਥੀ, ਝੂਠੇ ਨਬੀ, ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ, ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸਮਝ ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਬਲਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਸਤਰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ—ਇਹ ਸਭ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਮਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ।

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਉਸ ਵਰਗ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦੇਖਣਗੇ, ਸਗੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਵੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਜਗਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ, ਏ. ਜੀ. ਡੈਨੀਅਲਜ਼ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ. ਡਬਲਯੂ. ਪ੍ਰੈਸਕਾਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਤਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਬਚਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ੀ ਅਗਵਾਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ, ਮੌਜੂਦਾ, ਅਤੇ Uriah Smith ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ, ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪਰਸਪਰ ਸੰਬੰਧ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਤਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋਤਿ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਏਲ ਦੇ ਚਾਰ ਕੀੜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀੜੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਥਿਓਲੋਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਕ੍ਰਮਿਕ ਆਤਮਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਚਾਰ ਕੀੜਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਲਾਗੂਅਤ ਰੋਮ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਿੱਜੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇਸਲਾਮ ਸੀ, ਜੋ ਇਕ ਬੁਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਐਡਵੈਂਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਸੰਬੋਧਿਆ ਹੈ, ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਗਲਤ ਪੱਖ, ਚਾਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਜੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਪੱਖ ਦੀ ਸਮਝ ਅਸੁੱਧ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਐਸੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੇਵਲ ਇਸ ਪੱਖ ਜਾਂ ਉਸ ਪੱਖ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਤ ਪਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਰਾਹ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਯਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਜਗਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ, ਉਸ ਨੇ ਕੁੜਮੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਕਿ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਕੁਰਾਹਾ ਉੱਭਰਿਆ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਸਮਰੱਥਾ ਜਿੰਨੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਰੋਮ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਉੱਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਹੈ। ਉਹ "ਰਾਜਾ" ਹੀ "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ" ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ" ਹੀ "ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ" ਅਤੇ ਉਹ "ਦੁਸ਼ਟ" ਹੈ। ਉਹ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਉਹ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰਿਆਂ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦਾ "ਸਿਰ" ਹੈ।

"ਜੇ ਲੋਕ ਬਚਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਰਲਮਿਲ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਖੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੂਰਤੀ ਰਾਹੀਂ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਪ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਗੀਆਂ।" Kress Collection, 105.